

Sygn. akt II K 441/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Żorach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Kamil Leśniewski

Protokolant: Monika Mej, Ewa Goik

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Mirosława Kuchty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 24 października 2023 roku oraz 4 grudnia 2023 roku

sprawy

J. M. (M.)

córki J. i Z., z domu J.

urodzonej (...) w P.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 17 czerwca 2019 roku w Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem L. J. poprzez pożyczanie od niej pieniędzy na zakup suplementów diety i kosmetyków z firmy (...) i wprowadzeniu jej w błąd co do zamiaru ich szybkiego zwrotu z zyskiem, powodując straty w wysokości 50000 zł na jej szkodę, **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

w trybie art. 387 k.p.k.

orzeka:

1. uznaje oskarżoną J. M. za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, czym wyczerpała dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym;
2. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej J. M. obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym jej w punkcie 1 niniejszego wyroku poprzez zapłatę in solidum na rzecz wykonywujących prawa pokrzywdzonej D. J. i K. K. kwoty (...) (pięćdziesiąt tysięcy 00/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 24 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty;
3. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 387 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonej J. M. in solidum na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. J. i K. K. kwotę 5630 (pięć tysięcy sześćset trzydzieści 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z wyboru;
4. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej J. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt 00/100) złotych tytułem zwrotu wydatków i opłatę w kwocie 300 (trzysta 00/100) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 441/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	J. M.	w dniu 17 czerwca 2019 roku w Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem L. J. poprzez pożyczanie od niej pieniędzy na zakup suplementów diety i kosmetyków z firmy (...) i wprowadzeniu jej	

		w błąd co do zamiaru ich szybkiego zwrotu z zyskiem, powodując straty w wysokości 50000 zł na jej szkodę, tj. czyn z art. 286 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 §			

3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej.			
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej.			
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej.			

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Stosownie do treści art. 286 § 1 k.k. dopuszcza się oszustwa kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.</p> <p>Powyższe wskazuje, że znamionami przytoczonego czynu zabronionego są:</p> <p>a) znamiona podmiotowe: umyślność – zamiar bezpośredni („kto w celu”) w zaborwieniu kierunkowym (cel osiągnięcia korzyści majątkowej);</p> <p>b) znamiona przedmiotowe: doprowadzenie innej</p>			

osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem (skutek) za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Przeprowadzona analiza akt sprawy doprowadziła Sąd do przekonania, iż oskarżona swoim zachowaniem zrealizowała wszystkie wymagane przepisami prawa znamiona – zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe – rozpatrywanego typu czynu zarobionego, tj. działając z zamiarem bezpośrednim, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru szybkiego zwrotu przekazywanych na cele skonkretyzowane cele inwestycyjne pieniędzy oraz spodziewanej stopy zysku, doprowadziła pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem poprzez przekazanie jej kwoty 50000 złotych; kwoty tej pokrzywdzona (ściślej: jej następcy prawni, albowiem pokrzywdzona zmarła na początku postępowania przygotowawczego) nie odzyskali aż początku grudnia 2023 roku.

W ocenie Sądu czyn oskarżonej był bezprawny,

karalny, karygodny i zawiniony, a zatem wypełniał wszystkie cechy 5-przymiotnikowej struktury przestępstwa. W sprawie nie ujawniły się nadto żadne okoliczności wyłączające karalność lub winę oskarżonej, w tym w szczególności nie działała ona w anormalnej sytuacji motywacyjnej i można było od niej wymagać zachowania zgodnego z prawem. Powyższe doprowadziło do przypisania oskarżonej odpowiedzialności za zarzucony jej przez oskarżyciela publicznego czyn.

Do kwalifikacji prawnej przyjętej przez oskarżyciela publicznego Sąd dostał przy tym art. 4 § 1 k.k. Zgodnie z jego treścią, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W ocenie Sądu norma art. 4 § 1 k.k. zaktualizowała się w niniejszej sprawie, albowiem pomiędzy momentem popełnienia zarzuconego oskarżonej czynu (17 czerwca 2019 roku a dniem wyrokowania, tj. 11 grudnia 2023 roku) nastąpiła istotna zmiana ustawy karnej, a to w związku z wejściem

<p>w życie noweli dużej noweli materialnocarnej 1 października 2023 roku. Zmieniła ona m.in. ujęte w art. 53 k.k. dyrektywy wymiaru kary. W ocenie Sądu uprzednie brzmienie ustawy karnej, w tym w szczególności w zakresie dyrektyw wymiaru kary, było względniejsze dla oskarżonej. Dlatego też Sąd zastosował normę art. 4 § 1 k.k. i wyrok oparł na stanie prawnym na dzień popełnienia zarzucanego oskarżonej czynu.</p>			
#	<p>1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>1.4. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>1.5. Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	1.6. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej; odnośnie do wyrzeczeń zawartych w wyroku zob. pkt 6			
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art.			

<p>387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej; odnośnie do wyrzeczeń zawartych w wyroku zob. pkt 6</p>	
<p>6. inne zagadnienia</p>	
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>Wyrok w sprawie zaparł w trybie przewidzianym przez art. 387 k.p.k. (dobrowolne poddanie się karze).</p> <p>Zgodnie z jego treścią do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego,</p>	

orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzania postępowania dowodowego; wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 387 § 1 k.p.k.).

Stosownie do brzmienia art. 387 § 2 k.p.k. sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy prokurator wyrazi zgodę, a pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku nie zgłosi sprzeciwu; o treści wniosku należy powiadomić pokrzywdzonego, jeżeli wniosek został złożony przed powiadomieniem go o terminie rozprawy. Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku oskarżonego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany (art. 387 § 3 k.p.k.).

Przenosząc powyższe na kanwę rozpoznawanej

sprawy zauważyć należy co następuje.

Oskarżona J. M. stanęła pod zarzutem popełnienia czynu stypizowanego w art. 286 § 1 k.k., a więc czynu zagrożonego do 8 lat pozbawienia wolności; spełniała zatem wstępny warunek trybu z art. 387 k.p.k. (czyn zagrożony karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności).

Na rozprawie 4 grudnia 2023 roku – na której obecni byli występujący w charakterze oskarżycieli posiłkowych pokrzywdzeni (D. J. oraz K. K.) wraz z reprezentującym ich pełnomocnikiem – pod koniec przeprowadzanego przez Sąd pierwszego sądowego przesłuchania oskarżonej w sprawie, oskarżona (a ściślej jej obrońca) złożyła stosowny wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Warunki skazania zaproponowane przez oskarżoną kształtowały się następująco:

- zapłata na rzecz pokrzywdzonych kwoty 50000 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od 24 sierpnia 2022 roku do dnia zapłaty;
- zapłata na rzecz pokrzywdzonych kosztów procesu w kwocie 5630

złotych do końca grudnia 2023 roku;

- zapłata pozostałych kosztów procesu;

- wymierzenie kary ograniczenia wolności w wymiarze jak w wyroku nakazowym (tj. 1 rok ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym).

Obrońca oskarżonej wskazał przy tym, że ww. warunki, w tym zwłaszcza odnośnie do spłaty pokrzywdzonych, zostały uzgodnione w rozmowie bezpośredniej z pełnomocnikiem pokrzywdzonych przed rozprawą.

Tak złożonemu wnioskowi nie sprzeciwił się obecny na rozprawie prokurator – pod warunkiem zaspokojenia pokrzywdzonych przyjemniej w kwocie głównej (tj. 50000 złotych).

Tak złożonemu wnioskowi nie sprzeciwił się również pełnomocnik reprezentujący pokrzywdzonych (oskarżycieli posiłkowych) – także pod warunkiem zapłaty na rzecz pokrzywdzonych dochodzonej kwoty. Do stanowiska swojego

pełnomocnika przychylił się przy tym pokrzywdzeni.

W obliczu ww. stanowisk Sąd wskazał, że ewentualne uwzględnienie wniosku uwarunkowuje od uiszczenia w terminie tygodniowym ustalonej kwoty, a nadto od zmiany zaproponowanego wymiaru kary ograniczenia wolności na karę 2 lat ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Oskarżona zaakceptowała powyższe warunki. Następnie Sąd zarządził przerwę w rozprawie i rozpoznaniu rzeczonoego wniosku do 11 grudnia 2023 roku (tj. o tydzień), co ogłoszono obecnym na sali oskarżonej, jej obrońcy, prokuratorowi, pokrzywdzonym oraz ich pełnomocnikowi.

8 grudnia 2023 roku oskarżona J. M. złożyła do Sądu pismo, w którym wskazała, że zgodnie z zawartym porozumieniem procesowym przelała na wskazany jej przez pełnomocnika pokrzywdzonych numer rachunku bankowego (rachunek należący do K. K., tj. pokrzywdzonej) następujące kwoty: 50000 złotych tytułem naprawienia szkody

głównej oraz 15000 złotych tytułem ustalonych przez strony odsetek ustawowych za opóźnienie; w załączeniu przedłożyła stosowne potwierdzenia wykonania przelewów.

Na rozprawie 11 grudnia 2023 roku stawili się wyłącznie oskarżona oraz prokurator; oskarżona wyraziła zgodę na procedowanie pod nieobecność jej obrońcy. Sąd po przeanalizowaniu ponownie akt sprawy oraz w docenieniu postawy oskarżonej wskazał, że może zgodzić się na wymierzanie jej ostatecznie kary ograniczenia wolności w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym w stosunku miesięcznym; na powyższe oskarżona przystała, modyfikując stosownie swój wniosek. Sąd zauważył nadto nieścisłość w złożonym przez oskarżoną wniosku w tym zakresie, że zawierał on niezgodną z ustaleniami stron datę początkową naliczania odsetek – te winny bowiem być naliczane nie od 24 sierpnia 2022 roku, a od 24 sierpnia 2020 roku (tj. okres dłuższy o 2 lata); Sąd zobligował oskarżoną do skorygowania wniosku

w tymże zakresie; Sąd zobowiązał nadto oskarżoną do skorygowania wniosku odnośnie do terminu zapłaty na rzecz pokrzywdzonych-oskarżycieli posiłkowych kosztów zastępstwa procesowego poprzez usunięcie z treści propozycji zastrzeżenia terminowego, jak również do uściślenia, że zarówno koszty zastępstwa procesowego, jak i naprawienie szkody nastąpi poprzez zapłatę ustalonej kwoty na rzecz pokrzywdzonych na zasadzie in solidum. Oskarżona przystała na ww. korekty i zmodyfikowała swój wniosek zgodnie z postulatami Sądu.

Na tak ustaloną treść porozumienia procesowego zgodę wprost wyraził obecny na sali prokurator. Mając na uwadze powyższe, Sąd zaakceptował rzeczony wniosek oskarżonej i wydał wyrok w zgodzie z jego treścią.

Zauważyć należy, że spełnione zostały wszelkie przesłanki do wydania wyroku w zastosowanym trybie. W szczególności uzyskana została wymagana przez art. 387 § 2 k.p.k. zgoda prokuratora na zakończenie sprawy zgodnie z treścią wniosku oskarżonej. Na zakończenie sprawy w

przedmiotowy sposób
brak było również
sprzeciwu
pokrzywdzonych.
Odnotować należy, że
byli oni – wraz ze
swoim pełnomocnikiem
– obecni na rozprawie
4 grudnia 2023 roku,
kiedy to oskarżona złożyła
propozycję
konsensualnego
zakończenia
postępowania.
Pełnomocnik
pokrzywdzonych
jednoznacznie wskazał
wówczas, że nie sprzeciwia
się zaproponowanym
przez oskarżoną
warunkom zakończenia
sprawy, jeśli ta jeszcze
przed wydaniem wyroku
zwróci pokrzywdzonym
ustaloną tytułem
naprawienia szkody
kwotę. Co istotne,
dopiero po tak wyrażonej
zgódzie pokrzywdzonych
głos zabrał Sąd, który
wskazał, że zgoda
Sądu na konsensualne
zakończenie sprawy może
być możliwa dopiero po
modyfikacji wymiaru kary
na bardziej surowy –
innymi słowy, zauważyć
należy, że chronologia
ww. wypowiedzi była
taka, że pokrzywdzeni
(ich pełnomocnik) zgodzili
się w na wymiar kary
zaproponowany
pierwotnie przez
pokrzywdzoną, a dopiero
po nich głos zabrał Sąd
i poczynił zastrzeżenie, że
wniosek uwzględni, jeśli

oskarżona zgodzi się na karę surowszą.

W ocenie Sądu nie stało na przeszkodzie zmodyfikowaniu analizowanego wniosku na rozprawie 11 grudnia 2023 roku w opisanym powyżej zakresie. O rozprawie tej prawidłowo zawiadomieni byli pokrzywdzeni oraz ich pełnomocnik. Modyfikacja kary na karę łagodniejszą od pierwotnie projektowanej przez Sąd nie naruszyła praw pokrzywdzonych i nie złamała zasady lojalności procesowej – wszak, jak wskazano w akapicie poprzedzającym, wyrazili oni zgodę na wymierzenie oskarżonej kary pierwotnie przez nią zaproponowanej (a więc w wymiarze 1 roku ograniczenia wolności); nie protestowali również w momencie, gdy Sąd wyrażał swoje stanowisko odnośnie do konieczności orzeczenia kary surowszej. Modyfikacja wniosku w zakresie dotyczącym naprawienia szkody (tj. kwestie odsetkowe) również nie naruszyła praw pokrzywdzonych, gdyż w jej wyniku zostali oni zaspokojeni w zakresie szerszym niż wynikało to z pierwotnego brzmienia wniosku oskarżonej; analogicznie ocenić należy modyfikację terminu zwrotu kosztów procesu – po modyfikacji termin ten stał się bowiem w istocie terminem

krótszym, tj. następuje z uprawomocnieniem się wyroku. Neutralną korektą dla pokrzywdzonych było z kolei doprecyzowanie, że naprawienie szkody nastąpi poprzez zapłatę uzgodnionej kwoty in solidum na rzecz pokrzywdzonych; doprecyzowanie to było przy tym konieczne do wyeliminowania niejasności, jaka istniała bez wskazania w jaki sposób ma nastąpić zapłata na rzecz pokrzywdzonych; warto równocześnie pamiętać, że na moment przedmiotowej korekty szkoda w uzgodniony sposób została już faktycznie naprawiona (przelewy na kwoty 50000 złotych oraz 15000 złotych oskarżona wykonała 7 grudnia 2023 roku).

W ocenie Sądu uwzględnienie wniosku oskarżonej było zasadne, albowiem okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budziły wątpliwości, zaś cele postępowania zostały osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Warto w szczególności odnotować, że oskarżona przyznała się do winy, wyraziła skruchę oraz – co najważniejsze – realnie naprawiła szkodę wyrządzoną swoim przestępczym działaniem poprzez zwrócenie

pokrzywdzonym kwoty 50000 złotych wraz z uzgodnionymi przez strony odsetkami ustawowymi za opóźnienie licznymi od 24 sierpnia 2020 roku. Innymi słowy, w sprawie ziściła się w pełni zasada sprawiedliwości naprawczej, której to realizacja stanowi jeden z podstawowych celów procedury karnej.

Uzgodnione z oskarżoną warunki skazania jawią się przy tym jako adekwatna wypadkowa jej zachowania oraz korzyści płynących z przyjętej postawy procesowej. Są one równocześnie zgodne z przepisami prawa procesowego, jak i materialnego. W szczególności uzgodnione warunki kary odpowiadają dyrektywom wymiaru kary przewidzianym w k.k., a na przejście na karę wolnościową było możliwe dzięki dobrodziejstwu art. 37a § 1 k.k. Z kolei orzeczony obowiązek naprawienia szkody odpowiadał wprost regulacji art. 46 k.k. § 1, zgodnie z którym w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody. Trafnie wskazuje się w piśmiennictwie, że

na gruncie aktualnego
brzemienia art. 46
k.k. należy zaakceptować
możliwość zasądzenia
przez sąd karny
odsetek ustawowych za
opóźnienie, wynikającą
z przesądzenia przez
ustawodawcę
cywilnoprawnego
charakteru środków
kompensacyjnych
unormowanych w art. 46
k.k. (por. W. Wróbel, A.
Zoll (red.) Kodeks karny.
Część ogólna. Tom I. Część
I. Komentarz do art. 1-52,
LEX 2016, komentarz
do art. 46 k.k.). Mając
powyższe na uwadze,
już na posiedzeniu
wstępnym Sąd wyraził
wobec obecnych nań
osób, tj. prokuratora
oraz pokrzywdzonych
wraz ich pełnomocnikiem,
stanowisko, że ewentualne
konsensualne zakończenie
sprawy uzależni od
naprawienia szkody wraz
ze stosownymi odsetkami.
Kwestia ta została
poruszona również na
pierwszym terminie
rozprawy, na którym
nieobecna była oskarżona,
tj. 24 października
2023 roku. Zgodnie
z protokołem (k.
367v) głos zabrał
wówczas pełnomocnik
pokrzywdzonych
(oskarżycieli
posiłkowych), który
wskazał, że w imieniu
mocodawców wnosi o
naprawienie szkody wraz
z odsetkami ustawowymi
za opóźnienie liczonymi
od 24 sierpnia 2020

roku; o zaprotokolowanie powyższego poprosił obrońca oskarżonej; zarówno obrońca oskarżonej, jak i prokurator nie sprzeciwili się tak sformułowanemu żądaniu. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że w sprawie istniały wszelkie prawne i faktyczne przesłanki do dochodzenia odsetek za opóźnienie w szerszym zakresie, tj. począwszy do 17 czerwca 2019 roku – wszak skoro oskarżonej przypisano oszustwo, a więc przestępstwo kierunkowe, które może być dokonane li tylko w zamiarze bezpośrednim, to logiczną tego konsekwencją jest, że już od daty jego popełnienia, a więc właśnie od 17 czerwca 2019 roku możliwe było żądanie od oskarżonej stosownych odsetek. Sąd w niniejszej sprawie uznał jednak, że nie będzie interweniował i pozwolił stronom na przedstawienie swoich żądań. Żądanie odsetkowe pokrzywdzonych zostało zatem jednoznacznie określone w zakresie węższym niż było to faktycznie możliwe (innymi słowy – pokrzywdzeni ustami swojego pełnomocnika de facto zrezygnowali z przysługujących im od oskarżonej dalszych odsetek w kwocie 3909,32 złotych). Z uwagi na fakt, że kwota i zakres roszczenia odsetkowego

zostały objęte propozycją konsensualnego zakończenia sprawy – Sąd uznał tego typu podejście za dopuszczalne i nie ingerował w jego treść; wszak pokrzywdzeni byli władni zrezygnować z części swojego roszczenia względem oskarżonej – w tego typu negocjacjach (odbywających się w istocie poza salą sądową) wyraża się duch karnego konsensualizmu i normą są pewne ustępstwa. Koronnym dowodem na zgodę ze strony pokrzywdzonych na ww. rozwiązanie była ich aprobata na oficjalnie złożony przez oskarżoną wniosek w trybie art. 387 § 1 k.p.k., w którym oskarżona jednoznacznie wyartykułowała zakres czasowy naliczania odsetek.

Konkludując, pokrzywdzeni nie tylko nie sprzeciwili się wnioskowi oskarżonej złożonemu w trybie 387 § 1 k.p.k., lecz wprost go poparli.

W tym stanie rzeczy 11 grudnia 2023 roku Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzuczonego jej przez oskarżyciela publicznego czynu, skazał ją na uzgodnioną karę oraz dokonał dalszych wyrzeczeń w realizacji wyżej opisanego porozumienia procesowego (wyrzeczenia w zakresie naprawienia

szkody oraz zwrotu kosztów procesu).	
7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 387 k.p.k. – zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej.	
1Podpis	

Sygn. akt II K 441/23

Z:

- 1) odnotować;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć:
 - pełnomocnikowi oskarżycieli posiłkowych,
 - oskarżycielce posiłkowej K. K. (z pouczeniem),
 - oskarżycielowi posiłkowemu D. J. (z pouczeniem);
- 3) kal. 21 dni lub z wpływem.

(...) Kamil Leśniewski, 27.12.2023r.